

Yalnızlık Ceninleri

– DemirMUTLUGİL · 12 Haziran 2018

nefessizim...biri pencere açsa martılar dadanmış gökyüzüme

canhıraş çığlıklarda,
durgun suların nilüferleri
yarım bırakılmış bilmeceleciler gücenik,
kimsesiz çekilmiş fiillere
imgeler şaşkın
kaytanına nazlanıyor yorgun topaçlar,
yalpalı dön/gellerin
ısırgan yalnızlığında,
dalanmış kapı önleri
kopuk kopuk aynı iplerde,
çamaşır kurutan evlerin cümleleri
sütünü kesmiş,
en pencereli balkona değen incir
hohlanmış cam buğusunda ergen vesveseler
saçaklarda teleği siyah kuşlar
merdiven altlarında kara kediler
ve sen Z...
ve kış kelebekleri...
ve karanlık...

çimdik moru gecede şiir işliyor,
çeyizine içimdeki çocuk
canımı acıtıyor,
kurmalı saatlerin akrepleri
ok çiziyor tahtaboşuma,
sapı ezik çakıllar
sırları dökük testilerden,
su içiyor lekeli güvercinler
gün çirkin
an kötücül
hadi bir sarmaşık sarkıt camından,
nefsime Z...
elma çalalım bir ısırmılık,

yer sofralarından
tut beni sonra aşılı yerimden
yet bana
gelişi güzel şeylere sevinsin hemhalımız
düş görümlüğü takarken boynuna

az önce...
baktığın yerleri yıktı
kelebek etkilerim Z...
darmadağıldım
büyüsünü bozdu yağmur sonrası,
ip ince rüzgarım
günlük bir ölümün kanadını boyadım,
gökkuşağının sakallarıyla
kaş, göz ettim
yerimi yadırgayan servi dallarına
korktum ikiye seven ikilemlerimden
üç yanılışla bir doğruyu götürdüm,
gecenin ayak ucuna
taşlara sürttüm sensizliği
bilendi yok halim
belendim...ilendim

söyle gecenin diğer yarısına Z...
sevdalar bıraktım sokağınza,
dolayın diye dillerinize
bilmezden gelin diye yorgunluğuma
lades diyecek size bile bilem,
dip notlarımda
yakışmayacak üstüme oturan ,
yalnızlık ceninleri
aynı terane yine bir başınalığı,
canı dokuz sevdamin
üst üste atılmış bacaklarımin,
vakti çok
kördüğümüleri bastonlu,
tek celselik sorgulamalarımin
uyuyasım, ölesim yok

Demir Mutlugil